

© Ros Ribas

el curiós incident del gos a mitjanit
a partir de la novel·la de **Mark Haddon**
adaptació **Simon Stephens**
direcció **Julio Manrique**

Montjuïc . del 26 de maig al 22 de juny

El curios incident del gos a mitjanit

a partir de la novel·la homònima de **Mark Haddon**

adaptació **Simon Stephens** direcció **Julio Manrique**

intèrprets

Mireia Aixalà Sra. Shears i altres / **Ivan Benet** Ed / **Carme Fortuny** Sra. Alexander i altres / **Cristina Genebat** Judy / **Pol López** Christopher / **Marta Marco** Siobhan / **Norbert Martínez** Sr. Gayscone i altres / **Xavier Ricart** Roger i altres

traducció de l'anglès **Cristina Genebat** / escenografia **Lluc Castells** / vestuari **Maria Armengol** / caracterització **Eva Fernández** / il·luminació **Jaume Ventura** / vídeo **Mar Orfila** / música original **Marco Mezquida** / so **Damien Bazin** / coreografia i moviment **Nuria Legarda** / diari de Christopher **Santi Sallés** / escultura del gos **Silvia Delagneau** / enregistraments **Carola Ortiz** clarinet i clarinet baix, **Manel Fortià** contrabaix, **Carlos Falanga** bateria i sansa, **Marco Mezquida** piano i percussions

ajudant de direcció **Marc Artigau** / ajudant d'escenografia **Jose Novoa** / ajudant de vestuari **Clara Peluffo** / alumna en pràctiques de direcció de l'Institut del Teatre **Verònica Navas**

construcció d'escenografia **Arts-cenics**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Seaport**, **Punto Blanco**, **Òptica Sanabre**, **Urbanita Barcelona**, **Destipro**, **Anna Aran**, **Laia Segura**, **Associació Síndrome d'Asperger de Catalunya**, **Xavi Ballesteros**, **Albert Ballesteros**, **Eva Campano**, **Iván Ruiz**, **Albert Mateu**, **Andrea Lamount**, **Iñaki Lemiehevsky**, **Roberto Lemiehevsky** i **Karina Blanco**

aquesta peça es presenta gràcies a la gentilesa de **Warner Bros. Entertainment**.

espectacle en català / durada primera part 1h. 10€ / pausa 15€ / segona part 1h.

sobretítols en castellà i anglès el dissabte a partir del 4/06

10/06 funció accessible amb sobretítols per a persones amb discapacitat auditiva i audiodescripció per a persones amb discapacitat visual

05/06 col·loqui amb la companyia després de la funció

espectacle recomanat pel Servei Educatiu del Teatre Lliure

seguiu **#curiosincident** al twitter

horaris de dimarts a divendres a les 20:30h. / dissabte a les 21h. / diumenge a les 18h.

preus 29" / 24,50" amb descompte (excepte els dies de l'espectador) / 22" dissabte a la tarda (dia de l'espectador) / 20" tarifa plana abonats / 15" tarifa última fila

Ve de la temporada passada, quan va exhaurir les localitats per a totes les funcions. Tornem a presentar, ara a **Montjuïc** i amb el caliu intacte, la famosa història de Christopher Boone, un noi amb la síndrome d'Àsperger.

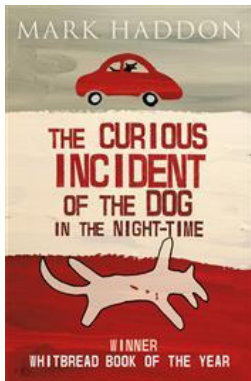
Aquest muntatge es va estrenar a la sala de Gràcia el 9 d'abril del 2015 amb el mateix repartiment.

Durant aquest any ha rebut **4 Premis de la Crítica 2015** al **Millor Espectacle**, al **Millor Actor Principal** per a Pol López, al **Millor Disseny de Vídeo** per a Mar Orfila i al **Millor Espai Sonor** per a Damien Bazin. **3 Premis Butaca 2015** a la **Direcció Teatral** per a Julio Manrique, a la **Actriu de Repartiment** per a Marta Marco, i a la **Escenografia** per a Lluç Castells. I el **Premi Ciutat de Barcelona de Teatre** per a Pol López.

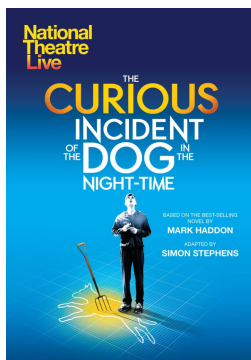
En una col·laboració entre el Lliure i la empresa 3xTR3S (Dagoll Dagom, Tricicle i Anexe), es podrà tornar a veure a Barcelona, al **Teatre Poliorama**, a finals d'octubre del 2016.

Adaptació teatral de la famosa novel·la de **Mark Haddon**. El protagonista és un noi de 15 anys, "un matemàtic amb alguns problemes de conducta", que s'enfronta a un misteri per resoldre. Britànic 100%.

The Curious Incident of the Dog in the Night-time va ser publicat el maig del 2003 per Random House (Jonathan Cape al Regne Unit i Doubleday als Estats Units). La novel·la va vendre més de dos milions d'exemplars, va rebre el premi Whitbread Book of the Year 2003, el Guardian Children's Fiction Prize 2003, el Boeke Prize 2004 i, també el 2004, l'Alex Awards, que premia els 10 millors llibres per a adults atractius per a adolescents i el Commonwealth Writers Overall Best First Book. El públic votant de la campanya d'alfabetització de la BBC la va considerar una de les 5 millors novel·les juvenils de l'any. L'edició catalana va aparèixer el 2004 a RBA La Magrana, traduïda per Rosa Borràs.

El 2 d'agost del 2012 es va estrenar al Royal National Theatre de Londres la adaptació teatral de **Simon Stephens**, dirigida per **Marianne Elliott** amb **Matthew Barker**, **Niamh Cusack**, **Sophie Duval**, **Rhiannon Harper-Rafferty**, **Paul Ritter**, **Nick Sidi**, **Una Stubbs**, **Luke Treadaway**, **Nicola Walker** i **Howard Ward**. El muntatge va guanyar 7 Olivier Awards el 2013, i des de llavors s'ha presentat també a Broadway i també de gira pel Regne Unit.

més informació

<http://tinyurl.com/q7cwuml>

<http://www.bbc.co.uk/programmes/p00d3wjd>

<http://www.curiousonstage.com/>

<http://curiousonbroadway.com/>

Si no ho recordo malament, vaig llegir **El curiós incident del gos a mitjanit** el mateix any de la seva publicació, el 2003. Era una novel·la curta, amb un títol estrafolari (una cita, de fet, del Sherlock Holmes de Conan Doyle), signada per un autor anglès de qui mai havia sentit a parlar, anomenat **Mark Haddon**. A la solapa interior de la portada vaig llegir que l'autor, a més de novel·lista, era professor d'educació especial i treballava amb nens i adolescents amb diferents tipus de trastorns, especialment els anomenats trastorns de l'espectre autista. També vaig llegir que el protagonista de la novel·la, tot i no especificar-se en cap moment del relat, presentava algunes de les característiques pròpies de la conomenada síndrome d'Asperger, un trastorn del qual jo, aleshores, tampoc no en sabia res. La història del jove Christopher Boone em va arribar a l'ànima, em va trencar el cor i va ingressar a la llista de aquells petits grans llibres que ja mai més oblidaré.

En Christopher Boone és un noi extraordinari. És extraordinàriament intel·ligent, li agraden les matemàtiques i observar el cel, de nit, imaginant que algun dia viatjarà per l'univers dins una nau espacial.

En Christopher Boone és un noi diferent. La gent el confon sovint, perquè sovint sembla que les persones tenen la mania de dir coses diferents del·lò que en realitat estan dient.

En Christopher Boone, com un petit Sherlock Holmes, se n'entestarà a resoldre el misteriós assassinat de nen Wellington, el gos dels seus veïns.

En Christopher Boone, com un petit Ulisses, se n'atrevirà a creuar, per primer cop, l'oceà de pors i obstacles i confusió i soroll que el separen del món i agafarà un tren, per primera vegada a la seva vida, per tal de arribar a Londres fugint d'una mentida.

En Christopher Boone és el meu heroi. Un dels, almenys. I espero que passi a ser-ne, també, un dels vostres.

Julio Manrique

En una revisió mèdica a l'escola, al voltant dels deu anys, em van detectar una miopia en tots dos ulls. Els meus pares em van dur a graduar la vista per encarregar unes ulleres. Quan les vaig anar a buscar i me les vaig posar, em va semblar com si de sobte m'haguessin dut a un altre món. Tot era diferent. Els objectes se m'apareixien amb una definició insòlita i hi descobria multitud de detalls nous. Als rètols llunyans, les lletres i els números que tant em fascinaven, recuperaven la seva tipografia, el relleu, la textura. Em vaig adonar que fins llavors jo havia estat veient les coses malament, i que, curiosament, no n'era conscient. Amb el temps vaig saber que hi havia persones que percebien els colors de manera diferent, i que els resultava difícil de distingir alguns colors que les altres persones separaven fàcilment. Algunes de les persones que experimenten aquests fenòmens, a vegades triguen en ser conscients que les seves percepcions són diferents de les dels altres, especialment quan la diferència amb la normalitat s'entesa simplement com el que és més freqüent: és petita.

Imagina per un moment que existís un trastorn mental de naixement, incurable, produït per una alteració en la estructura i funcionament del cervell, que afectés totalment la manera com la persona capta el món, que li dificultés la formació d'imatges mentals dels altres i de l mateix, dificultant-li així les seves relacions amb les altres persones, que l'obligués a un esforç continu per arribar a entendre racionalment el que als altres els ve donat per la natura, que per exemple no pogués recordar les cares, que no utilitzés el llenguatge per pensar, que necessités la rutina i temés qualsevol canvi imprevist, ni que fos de coses positives.

Imagina que la persona que ho pateix no és conscient del trastorn, i que pensa que és un problema personal de caràcter, i que com a conseqüència d'això passa per la vida autoculpant-se de les coses que no és capaç de fer, o encara pitjor, de les que ha fet malament. Imagina que dia rere dia intenta amagar a tothom aquest seu interior que l'avergonyeix, oferint una façana que pugui assemblar-se a la manera com són els altres, una façana que és alhora una barrera que el fa viure en una actuació constant, dins d'un personatge que no és ell. Imagina que aquesta situació no fa sinó augmentar el seu problema generant-li ansietat i depressió.

Imagina, a més, que no es tracti d'un trastorn excepcional sinó relativament corrent, que afecti a tot el món a una de cada cent persones. Dit d'altra manera: unes 70.000 persones a Catalunya i uns 60 milions a tot el món. I imagina encara que estigués clarament identificat en el DSM-IV-TR3, que és el manual utilitzat com a referència habitual per psicòlegs i psiquiatres de tot el món per classificar els trastorns mentals, però que malgrat això fos relativament desconegut arreu, i en especial al nostre país, fins i tot per part de col·lectius que hi haurien d'estar implicats.

Si m'has seguit, el que has imaginat no és cap ficció, sinó la realitat de l'Asperger.

Ramon Cererols

fragment extret de *Descobrir l'Asperger*

«Gregory (detectiu de Scotland Yard): Em vol fer parar esment en alguna altra cosa?
Holmes: En el curiós incident del gos a mitjanit.
Gregory: El gos no va fer res a mitjanit.
Holmes: Aquest és el curiós incident.»
(*Silver Blaze*, A. Conan Doyle, 1892)

més informació sobre la síndrome d'Àsperger

FEDERACIÓ CATALANA D'ÀUTISME I ASPERGER
<http://www.fecaa.cat/>

DESCOBRIR L'ÀSPERGER
<http://www.pairal.net/asperger/AspergerC3W.pdf>

THROUGH ME, D'ANDREA LAMOUNT
<https://youtu.be/RIwnZRYbRSU>

UNES ALTRES VEUS
https://youtu.be/ele0WsqKz_k

ACADEMIA DE ESPECIALISTAS
<https://youtu.be/fCoBk1tWYEg?list=PL75057D0C238B3451>

EXPOSICIÓ NO VEIG EL QUE TU NO VEUS / CAIXAFORUM, FINS AL 24 DE MAIG
http://obrasocial.lacaixa.es/nuestroscentros/caixaforumbarcelona/yoveoloquetu_noves_ca.html

BBC - MY AUTISM AND ME
<https://youtu.be/ejpWWP1HNGQ>

UNDERSTANDING AUTISM: A GUIDE FOR SECONDARY SCHOOL TEACHERS
<https://youtu.be/4yAAOI6JU5M>

RESEARCH AUTISM
<https://www.youtube.com/user/ResearchAutism>

la premsa ha dit...

Trepidant, divertida, sorprenent, tensa, personal, transparent, enigmàtica, única... (...) Pol López és com el primer violí d'una simfonia perfecta, magistralment dirigida per Julio Manrique.+

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

L'espectacle del Lliure de Gràcia té tanta màgia que aconseguix que els fans de la novel·la tinguin seriosos dubtes sobre si quedar-se amb el teatre o amb el llibre. (...) Ivan Benet, un actor que creix i creix, és el pare, i Cristina Genebat, sempre al seu lloc, la mare. Marta Marco despunta en el doble rol de professora d'educació especial i alter ego de Christopher com a narradora. (...) Amb el paper esgotat, l'obra està cridada a una obligada reposició l'any que ve.+

José Carlos Sorribes (El Periódico)

Roques hores abans d'estrenar va córrer la veu que s'estaven exhaurint les entrades per a totes les funcions. Això no és freqüent, i és un altre motiu d'alegria.+

Marcos Ordóñez (El País)

Julio Manrique ha fet un treball brillant amb un espai escènic ple de vitalitat, amb participació de la música. L'actriu Marta Marco també toca el violoncel. amb una extraordinària coordinació de llums i espais, de scenes que utilitzen molt eficaçment tot l'escenari. Tots els actors i actrius estan ben coordinats (...) i, és clar, sobresurten el pare (Ivan Benet) i, lògicament l'extraordinària i brillant interpretació de Pol López, el protagonista. Un espectacle altament recomanable per a tots els públics.+

María José Ragué (recomana.cat)

Pol López aconseguix una sensacional i genuïna creació des del primer moment que entra en escena. Ens creiem que té quinze anys, tres mesos i tres dies i ens sedueix amb la seva composició del personatge. (...) La funció mostra el millor del director. (...) Una gran funció que desprèn un optimisme (clínicament trampós) tan necessari en els nostres dies.+

Santi Fondevila (Ara)

El *curios incident del gos a mitjanit* és, per excel·lència, l'obra de Pol López. El jove actor de la Kompanyia Lliure, que ja ha anat mostrant prou la seva intensa capacitat actoral i versàtil, es revesteix aquí amb una brillantor extraordinària, dels gestos, la manera de fer, la manera de dir, l'actitud i les reaccions d'un personatge en procés de maduresa que, incompres pels qui l'envolten en la ficció, es guanya a pols la simpatia dels espectadors.+

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

La posada en escena és trepidant; no deixa que el raonament obsessiu de Christopher (autista adolescent) encalli la trama i manté la tensió.+

Jordi Bordes (El Punt Avui)

Julio Manrique aconsegueix amb la adaptació de la novel·la *El curios incident del gos a mitjanit* probablement el seu millor espectacle. (...) El ritme cinematogràfic i l'excel·lent moviment dels actors i les actrius, que fan alhora de secundaris i figurants, donen vida i ànima a un relat commovedor.+

Andreu Gomila (Time Out)

Un repartiment que Manrique dirigeix amb la mateixa acurada precisió amb què sap extreure el més imaginatiu profit dels elements més simples, mentre la mirada de Christopher va omplint el Lliure amb acurades pinzellades musicals i uns brillants apunts videogràfics. Tot plegat, amb un resultat colpidor, però alhora exempt de xantatge emocional.+

Ramon Oliver (Què fem?)

El millor espectacle que he vist en les últimes temporades. D'aquells per a recordar, que et queden dins durant molt de temps.+

Elisa Díez (Butaques i somnis)

Un tàndem de directores que estan tocats per la vareta de l'èxit. Julio Manrique capitaneja i Marc Artigau la companyia. La seva vis còmica davant la tragèdia arrenca somriures del públic enmig del caos de la trepidant tragèdia que ens presenta l'obra. I us puc ben assegurar que la genialitat de la direcció sumada a la de Pol López un garanteix restar immòbils al vostre seient fins i tot després que acabin tots els aplaudiments.+

Oriol Toro (Núvol)

Magnètic i fascinant muntatge. (...) López aconsegueix des del primer moment del desenvolupament de la història l'empatia de l'espectador amb el seu personatge. El paper sembla estar fet a la seva mida.+

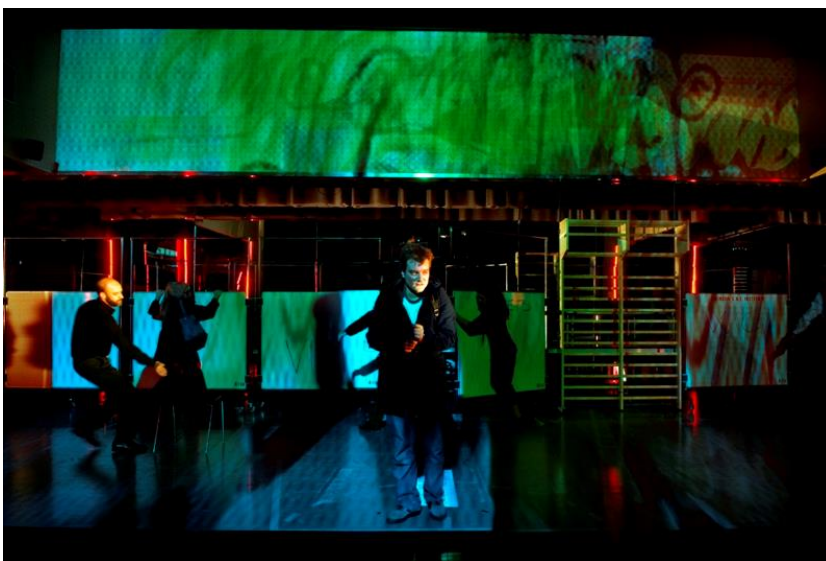
César López Rosell (recomana.cat)

Roesia, humor, misteri, *thriller*, emocionants problemes matemàtics, un viatge urbà ple d'aventures, teatre dins del teatre i moment per la llagrimeta. Qui en dona més? (...) Som davant d'un treball en equip on tothom contribueix amb el millor de si mateix. Tothom en aquella fina línia entre el somriure i el nus a la gola. Ja sigui actuant com tocant la música en directe, amb uns canvis de escenografia i unes projeccions sempre al servei del que estem veient.+

Christian Machío (recomana.cat)

La intensitat, rigor i detallisme amb què l'interpret (Pol López) ha construït el personatge és tant més sorprenent com que es tracta de servir amb veritat i versemblança un noi afectat de síndrome d'Asperger, una malaltia poc coneguda que el present muntatge situa al cor de la societat, amb impecable delicadesa, punyent emoció i rara clarividència. Una tal exhibició de recursos brillants i amb el teatre pel cada dia, haurà de perllongar o tornar la propera temporada. Imprescindible!+

Francesc Massip (recomana.cat)

lautor**Mark Haddon**

Northampton, 1962

Es va graduar a la Universitat d'Oxford el 1981, i va fer un màster en Literatura anglesa a la Universitat d'Edimburg. Després va fer diverses feines i va treballar amb nens i adults amb discapacitats mentals i físiques. També va fer d'il·lustrador per a revistes i de dibuixant per a *New Statesman*, *The*

Spectador, *Private Eye*, el *Sunday Telegraph* i *The Guardian* (en el qual co-signava una tira còmica).

El seu primer llibre per a nens, *Gilbert's Gobstopper*, apareix el 1987, i des de llavors ha publicat uns quants volums i llibres il·lustrats, dels quals també ha estat el dibuixant en molts casos. En destaquem la sèrie de l'Agent Z la dels *Baby Dinosaurs*. Des del 1996 també ha treballat en projectes de televisió, i va crear i escriure diversos episodis de la sèrie *Microsoap*, amb els quals ha guanyat dos premis BAFTA i el Royal Television Society Award.

El 2003 va publicar *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time*, amb un èxit esclatant. És el primer llibre que es va publicar simultàniament en dues versions, una per a nens i una altra per a adults. La seva segona novel·la, *A Spot of Bother*, es va publicar el 2006 i va ser finalista al Costa Novel Award. El 2005 publica el seu primer llibre de poesia, *The Talking Horse and the Sad Girl and the Village Under the Sea*. Posteriorment, al 2009 treu la novel·la *Boom!* i un llibre il·lustrat, *Walking on The Moon*. El 2012 publica la seva última novel·la *The Red House*.

Mark Haddon és professor de scriptura creativa a la Arvon Foundation i a la Universitat d'Oxford.

més informaciówww.markhaddon.com<http://www.bbc.co.uk/programmes/p00d3wjf><http://www.powells.com/blog/interviews/the-curiously-irresistible-literary-debut-of-mark-haddon-by-dave/>

el dramaturg

Simon Stephens

Manchester, 1971

Es va llicenciar en Història per la Universitat de York. Posteriorment se'n va anar a viure a Edimburg uns quants anys, on va fer un doctorat a l'Institute of Education. Va ser membre del grup de punk escocès Country Teasers i va fer de mestre uns quants anys, fins que ho va deixar per escriure teatre.

Comença la seva carrera teatral al departament literari de la Royal Court Theatre, on portava a terme el programa Young Writers.

Dentre les seves peces teatrals hi destaquen *Bluebird* (Royal Court Theatre, 1998, dir. Gordon Anderson); *Hérons* (Royal Court Theatre, 2001); *Port* (Royal Exchange Theatre, Manchester, 2002); *One Minute* (Crucible Theatre, Sheffield, 2003, i Bush Theatre, 2004); *Christmas* (Bush Theatre, 2004); *Country Music* (Royal Court Theatre Upstairs, 2004); *On the Shore of the Wide World* (Royal Exchange Theatre i National Theatre, 2005); *Motortown* (Royal Court Theatre Downstairs, 2006); *Pornography* (Deutsches Schauspielhaus, Hanover, 2007, Festival d'Edimburg /Birmingham Rep, 2008 i Tricycle Theatre, 2009); *Harper Regan* (National Theatre, 2008); *Sea Wall* (Bush Theatre, 2008/Traverse Theatre, Edimburg, 2009); *Heaven* (Traverse Theatre, 2009); *Punk Rock* (Lyric Hammersmith i Royal Exchange Theatre, 2009); *The Trial of Ubu* (Essen Schauspielhaus/Toneelgroep Amsterdam, 2010); *A Thousand Stars Explode in the Sky* (coautoria amb David Eldridge i Robert Holman; Lyric Hammersmith, 2010); *Marine Parade* (coautoria amb Mark Eitzel; Brighton International Festival, 2010); *T5* (Traverse Theatre, 2010); *Wastwater* (Royal Court Theatre Downstairs, 2011); *Morning* (Lyric Hammersmith, 2012); una adaptació de *A Doll's House* (Young Vic, 2012); l'adaptació de *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time* (National Theatre, 2012); *Blindsided* (Royal Exchange, 2014); *Birdland* (Royal Court, 2014); *Carmen Disruption* (Deutsches Schauspielhaus, 2014); *The Cherry Orchard* (Young Vic, 2014); *Song From Far Away* (Young Vic, 2015); i *Heisenberg* (New York City Center-Stage II, 2015).

També ha escrit teatre radiofònic, i en destaquen les peces *Five Letters Home to Elizabeth* (BBC Radio 4, 2001) i *Digging* (BBC Radio 4, 2003). Per a la pantalla ha adaptat *Motortown* per a Film4 (2009); la segona part de la sèrie *Dive* (amb Dominic Savage) per a Granada/BBC (2009); i una adaptació per a un curt de *Pornography* per a les sèries de Channel 4's 'Coming Up' (2009).

Ha guanyat diversos premis, com ara el Pearson Award for Best New Play, 2001, per *Port*; l'Olivier Award for Best New Play per *On the Shore of the Wide World*, 2005; i la crítica alemanya de la Theater Heute el va elegir Millor Autor Estranger del 2007 per *Motortown*. Amb la adaptació de *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time* ha recollit l'Olivier Award for Best New Play 2013 i el Tony Award for Best Play 2015.

més informació

<http://www.casarotto.co.uk/client/simon-stephens>

els intèrprets

Mireia Aixalà

És llicenciada en Art Dramàtic especialitat en Interpretació per Institut del Teatre de Barcelona. Ha assistit a diversos cursos d'interpretació, veu, teatre musical i gest, entre d'altres al Col·legi del Teatre, Àrea i La Fura dels Baus. Debuta professionalment dalt dels escenaris el 1997 amb *Mala Sang* de David Plana, dir. David Plana. Recentment ha participat en el repartiment de *Una altra pel·lícula*, dir. Julio Manrique; *El curiós incident del gos a mitjanit*, dir. Julio Manrique; *Un jeta dos jefes*, de Richard Bean, dir. Alexander Herold i Paco Mir; *Senyoreta Júlia*, de Patrick Marber, dir. J. M. Mestres; *Qui té por de Virginia Woolf?*, de Edward Albee, dir. Daniel Veronese; *Llum de guarida*, de Sergi Pompermayer, dir. Julio Manrique; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute, dir. Julio Manrique; *L'ort dels cirerers*, de Anton Txèkhov, versió de David Mamet, dir. Julio Manrique; *Tres dones i un llop*, de Javier Dualte, dir. Carol López; *Només sexe*, de Daniela Feixas, dir. J. C. Martel; *La forma de les coses*, de Neil LaBute, dir. J. Manrique; *Una maleta, dues maletes, tres maletes*, de Claude Maigner, dir. Abel Folk; *Temptació*, de Carles Batlle, dir. Rafel Duran; gira europea de *Julio César*, de W. Shakespeare, dir. Àlex Rigola.

El televisió ha participat a les sèries *Kubala Moreno i Manchon*, *Sagrada Família*, *Infidels*, *Post-Mortem*, *Lo Cartanyà*, *Temps de silenci*, *Psico-esspess2*, *Des del Balcó*, *La memòria dels Cargols*, *La Rosa*, i les telemovies *Els Mars del Sud*, *Presumptes Implicats*, *L'Orquestra de les estrelles*, i *Laia, regal d'aniversari*. En cinema ha treballat sota la direcció d'Abel Folk i Joan Riedwig en el film *Xtremis*. El 2014 guanya el Premi Ercilla a millor actriu revelació per *Qui té por de Virginia Wolf*.

Ivan Benet

És llicenciat en Art Dramàtic, en l'especialitat d'interpretació. Va rebre el Premi Extraordinari de Institut del Teatre de Barcelona 1994/1998. El 1997 va ser becat per Institut del Teatre per participar en un espectacle de creació sobre el racisme a la Hoges School voor de Kunsten d'Amsterdam, als Països Baixos. Va ser becat també pel Teatre Lliure per participar en dos *work in progress* dirigits pel director holandès Johan Simons i la directora romanesa Catalina Buzoianu a la International Theater Akademie Ruhr de la Schauspielhaus de Bochum, Alemanya. Entre altres, va seguir un curs d'interpretació amb Franco di Francescantonio.

Com a actor de teatre, ha participat en més d'una trentena d'espectacles, entre els quals destaquen més recentment, *Premis i càstigs*, de Ciro Zorzoli, dir. Ciro Zorzoli (2015); *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Simon Stephens,

dir. J. Manrique (2015-2016); *Santa Nit, una història de Nadal*, de Cristina Genebat, dir. J. Manrique i X. Ricart (2014-2015); *Traduccions/Translations* de Brian Friel, dir. Ferran Utzet (2014); *Informe per a una acadèmia*, de Franz Kafka, dir. Xavier Ricart i Ivan Benet (2013-2016); *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès, dir. J. Manrique (2013); *À la ville de... Barcelona*, de Joan Ollé; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute, dir. J. Manrique (2012); *Qui té por de Virginia Woolf?*, d'Eduard Albee, dir. D. Veronese (2011-2012); *Llum de guàrdia*, de J. Manrique i Sergi Pompermayer, dir. J. Manrique (2011); *Esperant Godot*, de Samuel Beckett, dir. Joan Ollé (2011); *American Buffalo*, de David Mamet, dir. Julio Manrique, i *Marburg*, de Guillem Clua, dir. Rafel Duran (2010).

En televisió ha col·laborat a les sèries *Nit i dia* (2016) *Polseres vermelles* (2011); *Ventdelplà* (2007-2010); *13 rue* (2007); *Càsting* (2007); *Porca misèria* (2004); *Temps de silenci* (2001); *Laberint d'ombres* (1998), i les telemovies *Laia*, dir. Lluís Danés, i *Mentiders*, i *Valèria*, de Sílvia Quer.

Carme Fortuny

Actriu de llarga trajectòria, combina la seva carrera teatral entre Madrid i Barcelona. Debuta professionalment l'any 1960 amb *El desert dels dies*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Ricard Salvat. Estudia a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual, i posteriorment actua amb la Companyia Adrià Gual. El 1979 guanya el premi Margarida Xirgu. Ha treballat sota la direcció de Josep Maria Segarra, Josep Montanyès, Pere Planella, Josep M. Benet i Jornet, Hermann Bonnín, Rafel Duran, Ferran Madico, Manel Dueso, Pep Pla, entre d'altres. Darrerament ha participat entre altres espectacles en *Les tres germanes*, d'Anton Txèkhov, dir. A. G. Valdés; *Yerma*, de F. G. Lorca, dir. Rafel Duran; *El ventall de Lady Windermere*, d'Oscar Wilde, dir. J. M. Mestres; *Strictu sensu*, de Jordi Arbonès, dir. Xicu Masó; *La Plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda, dir. Toni Casares; *La casa dels cors trencats*, de George Bernard Shaw, dir. J. M. Mestres; *L'honor és nostre, Sr. Espriu*, dir. Jordi Doderó i Ernest Serrahima; i *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Simon Stephens, dir. Julio Manrique de la temporada passada.

En televisió ha participat en sèries com *Planeta imaginari*, *Tot un senyor*, *Majoria absoluta*, *7 vidas*, *Nissaga de poder*, *El cor de la ciutat*, *La Riera*, *Kubala*, *Moreno i Manchón* i a les tvmovies *L'estratègia del cucut*, dir. Sílvia Quer i *Coses que passen*, dir. Sílvia Munt, entre d'altres. En cinema destaquem la seva participació en *La costa errante*, de Gustavo Fontán, *Todo sobre mi madre*, de Pedro Almodóvar, *Em dic Sara*, de Dolors Payàs, *Ratas*, de Martín Fernández, *Soldados*, d'Alfonso Ungría, *Cartas de amor a una monja*, de Jordi Grau i *Monterro en els fonaments*, basada en l'obra de Manuel de Pedrolo, dir. Josep Maria Forn.

Cristina Genebat

És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Traducció i Interpretació per la UPF. Des del 2004 és professora d'interpretació a l'escola AULES de Barcelona, i actualment és coordinadora de continguts de la productora La Brutal.

És la responsable de les traduccions de *El curiós incident del gos a mitjanit*, estrenada al Teatre Lliure la temporada passada; *Incendis* i *Cels* de Wajdi Mouawad, estrenades per Oriol Broggi i La Perla 29; *La partida* i *La senyoreta Júlia* de Patrick Marber, *Roberto Zucco*, de Bernard Marie Koltès, i *Oleanna* de David Mamet, estrenades al Teatre Romea; *American Buffalo* de Mamet, *Lopnada* de Ignacio García May, i *Un enemic del poble* de Henrik Ibsen, estrenades al Teatre Lliure. Entre d'altres, també ha traduït Neil LaBute, Jez Buttersworth, Marivaux o David Greig.

Com a actriu ha treballat a les ordres d'Alex Rigol, J. M. Mestres, Ariel García-Valdés, Magda Puyo, Marta Angelat, Toni Casares, Ramon Simó, entre d'altres. Recentment ha participat en el repartiment de *Don Juan*, de Molière, dir. David Selvas (2016); *Una altra pel·lícula*, de David Mamet, dir. Julio Manrique (2016); *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Simon Stephens, dir. J. Manrique (2015); *Santa Nit, una història de Nadal*, de Cristina Genebat, dir. J. Manrique (2015); *Cels*, de Wajdi Mouawad, dir. Oriol Broggi (2014); *Un enemic del poble*, de H. Ibsen, dir. Miguel del Arco (2014); *Un aire de família*, d'Agnès Jaoui i Jean-Pierre Bacri, dir. Pau Durà (2013); *Roberto Zucco*, de B-M. Koltès, dir. Julio Manrique (2013); *Senyoreta Júlia*, de P. Marber, dir. J. M. Mestres (2012); *L'habitació blava*, de David Hare, dir. Norbert Martínez i David Selvas (2012), entre altres.

En televisió hem pogut veure en sèries com *Majoria Absoluta*, *Mar de fons*, *Ventdelplà*, *Infidels*, *La Riera*, o *Cites*, i a les tvmovies *Mentiders*, de Silvia Munt, *Codi 60*, de Carlos Martín Ferrera, *Alan muere al final de la película*, de Xavier Manich, i *L'Étrangère*, de Carlos Pinhero.

Pol López

Debuta professionalment amb l'obra *Ran del camí* d'Anton Txékhov, dir. Joan Castells (TNC, 2002). Es llicencia en Art Dramàtic en l'especialitat de Text per l'Institut del Teatre de Barcelona el curs 2009-2010. Al 2010 interpreta el personatge de Bobby a *American Buffalo* de David Mamet, dir. Julio Manrique (Espai Lliure) que gira per Catalunya i es prorroga en temporada. Per aquest paper és nominat als Premis Butaca 2012 al Millor Actor de Repartiment. El mateix any participa en *Anita coliflor*, de Pablo Rosal. A partir del 2011 ha

participat en els muntatges següents: *L'arquitecte* de David Greig, dir. Julio Manrique; *Julieta&Romeo* de Marc Martínez. Al 2012 despunta la seva activitat amb la Companyia Solitària, de la qual n'és integrant, amb la Beca Desperta per a un text d'Aleix Aguilà dirigit per ell mateix. Segueixen *La monja enterrada en vida*, dir. Nao Albet i Marcel Borràs. Forma part del repartiment de *Cartes des de Tahrir*, dir. Pau Carrió (cicle Cartes Lliures). Amb Carrió es consagra en solitari amb el monòleg *Ivan i els gossos*, de Hattie Naylor. Fa temporada amb l'espectacle *Lava*, de Studio Orka, dins del cicle El Lliure dels nens. Aquest mateix any s'estrena com a director amb l'obra *Nòmades* d'Aleix Aguilà dins el festival Stripart de coordina l'Antic Teatre. Durant la temporada 2012/13, forma part del repartiment de *Els feréstecs*, de C. Goldoni, sota la direcció de Lluís Pasqual. Entra a formar part de La Kompanyia Lliure, amb la qual participa als muntatges *La revolució no serà tuitejada*; *Moby Dick, un viatge pel teatre*; *El caballero de Olmedo*; *Victòria d'Enric V*; *Somni americà*, i a la trilogia *Tot pels diners*. Fa el paper protagonista del muntatge *El curiós incident del gos a mitjanit*, dir. Julio Manrique, guardonat amb 3 Premis Butaca 2015, pel qual li és concedit el Premi Ciutat de Barcelona de Teatre 2015. Recentment ha participat en els espectacles *La ciutat no és vostra*, d'Aleix Aguilà, dir. Júlia Barceló; *D.N.I.*, de Clàudia Cedó; *Filla del seu pare*, d'Aleix Aguilà, dir. Pau Miró; *Please, continue (Hamlet)*, de Roger Bernat i Yan Duyvendak i *Hamlet*, de W. Shakespeare, dir. Pau Carrió. En el mitjà audiovisual, ha participat com a secundari a la sèrie *Kubala Moreno i Manchón* de TV3, i ha treballat en cinema per a televisió sota la direcció de Silvia Munt en dues ocasions. També ha estat sota les ordres de Paco Mir, Fernando León de Aranoa i Mikel Gurrea. Actualment interpreta diversos personatges del programa de televisió *Polònia*, dirigit per Toni Soler (TV3); i forma part del rodatge de la tvmovie *Cervantes contra Lope* sota la direcció de Manuel Hueriga.

Marta Marco

Llicenciada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, ha cursat també estudis de dansa contemporània, dansa clàssica, violoncel i periodisme. Ha treballat sota la direcció de Sergi Belbel, Àlex Rigola, Pascal Henry, Carles Alberola, Ferran Madico, J. M. Mestres, Joan Lluís Bozzo, Joan Ollé, Paco Montes, Lluís Pasqual, Georges Lavaudant, Pau Carrió, Antonio Calvo, i Oriol Broggi, entre d'altres. Darrerament ha participat en els espectacles *Dansa d'agost*, de Brian Friel, dir. Ferran Utzet (2016); *Concert de Leonard Cohen Tothom ho sap* (2015); *El curiós incident del gos a mitjanit*, de S. Stephens, dir. J. Manrique (2015); *Timó d'Atenes*, de W. Shakespeare, dir. David Selvas (2014); Tribut *Dagoll Dagom a la Font Màgica* (2014); *L'oncle del clan dels Zhao*, de Ji Junxiang, dir. Oriol Broggi (2014); Tribut *10 anys recordant Miquel*

Martí i Pol, dir. J. M. Mestres (2013); *Alma i Elisabeth*, d'Ingmar Bergman, dir. Magda Puyo (2013); *Quitt*, de Peter Handke, dir. Lluís Pasqual (2012). Ha participat, entre d'altres, en els llargmetratges *Soldados de Salamina*, dir. David Trueba i *Xtremis*, dir. Abel Folk i Joan Riedweg. També ha treballat en diverses sèries de televisió com *Merlí*, *Cites*, *Gavilanes*, *Ventdelplà*, *90-60-90*, *Pelotas*, *16 dobles*, *Psico-express*, *Laura*, *Nissaga Iqherència*. També ha participat a les tvmovies *Mueblé La Casita Blanca*, *Coses que passen...* i *Las hijas de Mohamed* de Sílvia Munt, i *Mónica* d'Eduard Cortés.

Ha estat reconeguda amb diversos premis, com ara el Premi de Teatre BCN 2001 o el Premi Butaca 2003 a la Millor Actriu de Musical.

Norbert Martínez

Actor i director teatral. Graduat en Interpretació a l'escola Eòlia, també s'ha format en cant, dansa, i música instrumentista. Ha actuat en festivals com Juste Pour Rire de Montreal, Arts and Ideas de New Haven o el Ottawa Festival. També ha estat membre de la companyia del Teatre Lliure des del 2004, durant la direcció d'Alex Rigola, on va estrenar una desena de espectacles sota la direcció d'Alex Rigola i Carlota Subirós. Recentment destaquen els seus treballs a *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Simon Stephens, dir. J. Manrique (2015); *Santa Nit, una història de Nadal*, de C. Genebat, dir. J. Manrique i X. Ricart (2014); *Arbres*; de Marc Artigau i Queralt, dir. Aleix Fauró (2014); *Les millors ocasions*, de Jordi Casanovas, dir. Ferran Utzet (2012); *Product*; de Mark Ravenhill, dir. J. Manrique (2012); *Llum de guàrdia*, de Sergi Pompermayer, dir. J. Manrique ((2011); *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute, dir. Julio Manrique (2010); *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txèkhov, dir. Julio Manrique (2010).

Com a director teatral ha portat a escena *Llibert*, de Gemma Brió; *L'habitació blava*, de David Hare, juntament amb David Selvas; i *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute, juntament amb Julio Manrique; *Matem els homes*, de Manel Dueso; *Penes d'amor perdudes*, de W. Shakespeare, *ER*, de Benet i Jornet; *Galvana Borinor*, escrita per ell mateix. Durant els últims anys també ha estat ajudant de direcció de Julio Manrique en nombroses ocasions.

En televisió ha participat a les sèries de TV3 *Crakòvia* i *Polònia*. Actualment és director d'actors de tots dos programes.

Xavier Ricart

Actor i director teatral i televisiu. És Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha seguit cursos de dansa clàssica, claqué i jazz a l'escola El Timbal, i té el grau mitjà de solfeig i d'instrument pel Conservatori

Superior de Música de Barcelona, des del 2007 és el director artístic i productor de la Cerimònia de Lliurament del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Com a actor, a treballat sota la direcció de Jaume Melendres, Paco Mir, Pep Anton Gómez, Àlex Rigola, Carlo Formigoni i Marta Montblant, entre d'altres. Destaca la seva participació en diversos muntatges dirigits per J. M. Mestres com *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà; *Romeu i Julieta*, de W. Shakespeare; i *El tinent d'Inshmore*, de Martin MacDonagh. Recentment ha participat en els muntatges *Cels*, de Wajdi Mouawad, dir. Oriol Broggi; *Casanova en directe*, de Marc Artigau, dir. Oriol Broggi; *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès, dir. Julio Manrique; *Incendís*, de Wajdi Mouawad, dir. Oriol Broggi; *Llum de guàrdia*, de Sergi Pompermayer i Julio Manrique, dir. J. Manrique; *L'hort dels cirerers*, d'À. Txékhov, dir. J. Manrique; *Coses que dèiem avui* i *La forma de les coses*, de Neil LaBute, dir. J. Manrique, entre d'altres.

Com ha director teatral està treballant amb *Confessió d'un expresident*, un monòleg de Davide Carnevali interpretat per Queco Novell que s'estrenarà al juny del 2016. També ha portat a escena els muntatges *Santa Nit, una història de Nadal*, de Cristina Genebat, codirigit amb Julio Manrique (2014); *Informe per a una acadèmia*, de Franz Kafka, codirigit amb Ivan Benet (2013); *La cuina*, d'Arnold Wesker (2005); *El bon doctor*, de Neil Simon (2004); *Accident*, de Lluïsa Cunillé (lectura dramatitzada, 2001); *Chao Rodríguez*, de la Cia. La Troca (1999), i *Amics* a partir de textos de Joan Oliver i Miquel Martí i Pol (1999).

En televisió ha participat en les sèries *Crakòvia*, *Polònia*, *39+1*, *Kubala*, *Moreno i Manchón*, *Vinage* i *L'un per l'altre*. També ha estat director d'actors dels programes *Caçadors de bolets*, *Señoras que...*, i *La Escobilla Nacional*. Actualment, és director d'actors dels programes de TV3 *Polònia* i *Crakòvia*.

el director

Julio Manrique

Barcelona 1973

Actor i director de teatre. És llicenciat en dret i ha rebut formació a l'Institut del Teatre. Entre 2001 i 2013 va ser director artístic del Teatre Romea, i actualment és director de la productora La Brutal.

Debuta als escenaris el 1994 amb *Enemic de classe* de Nigel Williams sota la direcció de Josep Maria Mestres, i des de llavors ha treballat en una quarantena de muntatges, a banda de

lectures i concerts, sota les ordres de directors com Peter Brook, Marcial di Fonzo Bo, Lluís Pasqual, Joan Ollé, Rafel Duran, Xavier Albertí, Sergi Belbel, Àlex Rigola, Carlota Subirós, David Selvas o Oriol Broggi.

Des del 2006 es llança a la direcció amb *Els boscos*, de David Mamet, i posteriorment munta diverses peces de Neil LaBute, Mark Ravenhill, David Greig i Anton Txékhov. El 2013 va estrenar *4 acords* i *Ella y yo*, de Sílvia Pérez Cruz. I el 2014, *Santa Nit, una història de Nadal*, de Cristina Genebat; *La partida*, de Patrick Marber, i la lectura *Muda, muda*, de Jordi Oriol. El 2015, després de tancar la temporada al Teatre Lliure amb *El curios incident del gos a mitjanit* al Lliure, comença la temporada següent amb *Una altra pel·lícula*, de David Mamet.

Darrerament ha participat com a actor en els muntatges *Incendis*, de Wajdi Mouawad, i *L'orfe del clan dels Zao*, de Ji Juanxing, totes dues dirigides per Oriol Broggi; *Senyoreta Júlia* de Patrick Marber, dir. Josep Maria Mestres; *Timó d'Antenes*, de W. Shakespeare, dir. David Selvas; *El Rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual; *Una altra pel·lícula*, de David Mamet, dirigida per ell mateix; i *Don Joan*, de Molière, dir. David Selvas.

En televisió ha participat entre altres a les tvmovies *Carles, príncep de Viana*, *La estratègia del cu-cut* i *14 d'abril. Macià contra Companys*, i a les sèries *Isabel*, *39+1*, *Ermessenda*, *Infidels*, *Porca Misèria* i *Cites*. En cinema destaca la seva col·laboració a *Soldados de Salamina*, *A la ciutat*, *Febrer* i *Hijo de Caín*.

Ha guanyat el Premi Butaca a millor direcció en tres ocasions: el 2008 per *La forma de les coses*; el 2010 per *American Buffalo*, i el 2015 per *El curios incident del gos a mitjanit*.

més informació

<http://www.imdb.com/name/nm0991890/>

<http://www.labrutal.com>